

Kanat Atkaya

katkaya@hurriyet.com.tr

'Bir karafatmalar, bir sinemacılar'

30 Ocak 2018

"FİLMİMİ bir yolunu bulup çekeceğim. Bunu nasıl yapacağım, şu anda bilmiyorum. Ama işimiz bu bizim. Bir karafatmalar kalır hayatta, bir sinemacılar..."

Şubat 2017'de Cumhuriyet'ten Ezgi Atabilen'in "Peki ne yapmayı düşünüyorsunuz?" sorusuna yönetmen Tolga Karaçelik bu cevabı veriyordu...

İmece usulüyle, eşin, dostun, bazı sinemaseverlerin desteğiyle, internet üzerinden yardım kampanyasıyla çekti filmini Karaçelik.

Ve çektiği "Kelebekler" adlı bu film, dünyanın en büyük bağımsız film festivali Sundance'de "büyük ödül"ü kazandı.

Küçük bir ihtimalle "ana medyada", kuvvetle muhtemel sosyal medyada rastlamış olabilirsiniz bu harika habere.

Ve o haberde "Kültür Bakanlığı'nın destek vermediği film" vurgusu dikkatinizi çekmiş olabilir.

Karaçelik'in henüz üçüncü filmi "Kelebekler". Bir önceki filmi "Sarmaşık" Altın Portakal'dan Cinemaeuropa'ya onlarca ödül toplamıştı.

Parlayan bir isim olarak sinema dünyasının gelişimini, kariyerini, filmlerini ilgiyle izlediği isimlerden.

Peki niye destek vermiyor Kültür Bakanlığı Tolga Karaçelik'e?

14 kişiden oluşan Sinema Destekleme Kurulu sinemadan anlamadığı için mi yoksa "Barış İsteyen Akademisyenler"e destek imzası veren 433 sinemacı arasında olduğu için mi?

Yazının girişinde alıntı yaptığım röportajda, yine kendisi gibi uluslararası pek çok ödül kazanmış ama "destek" alamamış yönetmen arkadaşı Emin Alper'le birlikte bu "desteksizliği" anlamaya ve anlatmaya çalışıyordu Karaçelik.

"Evlerden Irak"a dostlar, yoksa böyle muhalif film filan mı çekmek istemişler?

Kendileri cevaplasın:

"Emin Alper: Benimki 'Kız Kardeşler'. Besleme olarak zengin ailelere verilen üç kız kardeşin hikâyesi. Çok tehlikeli bir proje değil yani.

Tolga Karaçelik: Adı 'Kelebekler'. Benimki de üç kardeşin hikâyesi. Aileleri öldükten sonra köyden uzaklaştırılmış üç kardeşin, daha sonra babaları tarafından aynı köye geri çağırılıp birbirlerini 30 sene sonra yeniden görmesi ve babalarını da ölü bulmaları üzerine gelişen bir komedi filmi. Benimki de yani tehlikeli değil.."

Yani öyle muhalif, "anarşik", "törörörö" bir durum filan da yokken niye destek verilmez ki genç ve yetenekli yönetmenlere?

"Bildiriye imza atmış olmak gibi, falanca ödül töreninde yaptığı konuşma gibi açıkça bir kulp bulamıyorlarsa, trollerin ağızına düşmüş bir 'tweet'in yoksa ve yandaş medyada haber olmadıysan şansın daha yüksek... Memleketteki politik baskı atmosferini fırsata çevirmeye çalışan pek çok sektör temsilcisi var. Sakıncalı olduklarını düşündükleri isimleri silerek ilişkili oldukları projelere yer açıyorlar.." diyor Karaçelik.

Ne diyeceksin? Kültür Bakanı Numan Kurtulmuş'un içine sınıyor mu acaba bu manzara?.. Biz güzel habere bakalım yine.

Sundance'de ödülünü günümüzün en önemli yönetmenlerinden Ruben Östlund'un elinden aldıktan sonra şahane, esprili, duygusal, müjdeli (sevgilisi evlilik teklifini kabul etmiş) bir konuşma yaptı Karaçelik.

Bir önceki filmini 19 günde, 'Kelebekler'i ise 18 günde çekmek zorunda kaldığını söyledikten sonra salondakilerden önce prodüktörü için alkış, sonra prodüktöründen "düzgünce film çekebilmek için" altı hafta istedi...

Ben de vatandaş olarak Kültür Bakanlığı'ndan bir şey isteyeceğim.

Yapımını desteklemediği bu film için hâlâ bir şey yapabilir, "dev yapımlar" arasında ezilmeden salon bulmasını sağlayabilir mesela.

İki cep sinemasında bir hafta gösterilirse yazık olur, hakkımı helal etmem!

Geçmediğimiz köprü için 123 milyon lira ödeyecekmiz milletçe cepten; bari iyi film izleyelim, di mi ama?